

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 96/2016
09.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Е., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Е., адвоката О.Ј., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Кж2 19/16 од 25.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Е., адвоката О.Ј., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Кж2 19/16 од 25.01.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Кж2 19/16 од 25.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Е. изјављена против решења Основног суда у Суботици Кв 17/16 од 14.01.2016. године, којим је према окривљеном М.Е. продужен притвор који по том решењу може трајати најдуже 30 дана, са разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Е., адвокат О.Ј., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 5, 7, 11. из члана 438. ст. 1, 2. и 3. ЗКП и из члана 212. ст. 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење преиначи тако што ће притвор према окривљеном укинути.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Е., адвоката О.Ј., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног М.Е. у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истога само је формално означио да је правноснажним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, због које повреде закона је дозвољено подношење захтева окривљеном, преко браниоца, при чему није указао на који начин је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежног органа, а из образложења захтева и навода да је суд повредио одредбу члана 212. ст. 2. и 3. ЗКП тако што је пропустио да приликом одлучивања о притвору на погодан начин обавести јавног тужиоца и браниоца окривљеног о времену саслушања, те да је приликом доношења решења о продужењу притвора пропустио да саслуша осумњиченог у присуству браниоца, на који начин је учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. и тачка 11. и из члана 438. став 2. тач. 1, 2. и 3. ЗКП, по оцени Врховног касационог суда произилази да бранилац захтевом даје сопствено тумачење одредбе члана 212. ЗКП којом је регулисан поступак приликом одређивања притвора према окривљеном после потврђивања оптужнице, што конкретно није случај, будући да је суд у конкретном случају одлучивао о продужењу, а не о одређивању притвора према окривљеном.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог само је формално означио да је побијаним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено

окривљеном, преко браниоца, при чему није указао који прикупљен доказ и због чега је незаконит, а из образложења захтева и навода да прикупљени докази не пружају основ за закључак који поткрепљује постојање оправдане сумње да је окривљени починио кривична дела за која се оптужницом јавног тужиоца терети, по оцени Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено правноснажним решењем.

Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву само је формално као разлог подношења истог означио да је наведеним правноснажним решењем учињена повреда закона, због које повреде закона из члана 439. тач. 1, 2. и 3. ЗКП је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указао конкретно ни на једну повреду закона из тач. 1, 2. или 3. члана 439. ЗКП, а из образложења захтева и навода да прикупљени докази не пружају основ за закључак да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело или довршити покушано кривично дело, посебно имајући у виду да исти раније није осуђиван, те да следствено томе не стоји законски разлог из члана 211. тачка 3. ЗКП за трајање притвора према овом окривљеном, по оцени Врховног касационог суда, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено правноснажним решењем.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. и тачка 11. ЗКП и из члана 438. став 2. тач. 2. и 3. ЗКП ни због повреде одредбе члана 212. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажном решењу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Е., адвоката О.Ј., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.